

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa P. sp. z o.o. w K.
przeciwko D. a.s. w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę
1.800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Ustawodawca, wprowadzając skargę kasacyjną jako nadzwyczajny środek prawny służący od prawomocnych orzeczeń, podkreślił, że jej celem jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. Jego rolą nie jest korygowanie wszelkich błędów w zakresie stosowania i wykładni prawa, nawet jeżeli one rzeczywiście wystąpiły.

Ocena podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. Sąd Najwyższy bada, czy wskazano i należycie umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., tj. czy występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona; przyjmuje ją do rozpoznania, jeżeli jest spełniona przynajmniej jedna z wymienionych przesłanek. W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi kasacyjnej.

Strona powodowa wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do wskazała na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz na oczywistą zasadność skargi.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przesłanka ujęta w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. odnosi się do kwestii o charakterze problemowym i precedensowym, mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Powinna ona pozwalać na sformułowanie przez Sąd Najwyższy, w ramach rozpoznania skargi kasacyjnej, ogólnego poglądu, możliwego do wykorzystania na gruncie innych spraw. W ten sposób rozpoznanie skargi kasacyjnej może przyczynić się do rozwoju prawa, realizując cele publiczne (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2015 r., II CSK 596/14, oraz z dnia 23 lipca 2015 r., I CSK 976/14, - nie publ.).

Wątpliwości wskazane w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie mają takiej natury. Odwołują się w gruncie rzeczy do argumentacji polemicznej w stosunku do wyводу prawnego i ustaleń faktycznymi Sądu drugiej instancji.

W odniesieniu do drugiej ze wskazanych na wstępie przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania należy zauważyć, że - zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego - przez oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy rozumieć stan, w którym jest ona uzasadniona w sposób ewidentny, możliwy

do stwierdzenia już na pierwszy rzut oka, bez potrzeby prowadzenia złożonych rozumowań (por. m.in. postanowienia: z dnia 9 kwietnia 2015 r., II CSK 550/14 oraz z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15 - nie publ.). Podniesienie tej przesłanki równoległe z wystąpieniem zagadnienia prawnego prowadzi do wewnętrznej sprzeczności wniosku. Nie jest bowiem możliwe, aby w odniesieniu do tej samej kwestii skarga kasacyjna była uzasadniona w sposób ewidentny (oczywista zasadność) oraz by zawierała w sobie zasadniczą i trudną do rozstrzygnięcia wątpliwość z zakresu wykładni prawa (istotne zagadnienie prawne).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.